

отъ всички други да знае поведението на Лъва въ битви, какъ можаше, казвамы, да дойде до тамъ: да направи едно таквое прѣложение, ако да бѣ съвзель и най-малкото сумиѣніе за поведението му; а най-вече онова за неговото сваляніе? Освѣнъ туй, ако на Лъва му ся ревняше царуваніето, щѣше да прибърза да ся въсползува отъ обстоятелството и да пріеме приносванїтъ нему отъ царя коронѫ. Но той никакъ не склонилъ да ѹж пріеме, като прѣставялъ разны извѣты. Заради туй Михаилъ, като възлага нему прѣводителството на войскѫтъ, тръгва на бързо за въ Цариградъ, дѣто и стига слѣдъ два дни съ мѣмъри и гльчки противу войскѫтъ и подданициятъ си, ужъ като че тѣ были причина на новатъ мѫ срещу Българитѣ несполукѫ.

Като стигва въ столицѫтъ той приповторилъ, на онѣзи които били около него, рѣшеніето си да сложи отъ себе си царскѫтъ власть. Патріархътъ, човѣкъ разуменъ и цѣлъ характеръ, пригрижълъ това мѣніе, и за да прѣувази царствующето семейство отъ всякъ бѣдѫ, съвѣтувалъ даже Михаила да избере самъ наследника си. Но властолюбивата и славолобива царица, съпруга Михаилова, Прокопія, поддържана и отъ партійтъ на калугеритѣ, която ся осъщала че ще ся тури въ опасность, отвращала всякакъ съпруга си, да не извърши туй толкозъ умно рѣшеніе, чрѣзъ което можаше да осигури бѫдущето си и достолѣпіето си.

Но юмъ излѣзъ царьтъ изъ Одринъ, войската, която и първомъ била здѣ расположена къмъ него и публично го изобличавала и хуляла, като орждіе на свое-правіята на съпругътъ си, и като съвършенно неспособенъ да управлява държаватъ и да спази славатъ си, сега, слѣдъ срамнѣтъ побѣдѫ, којто истеглилъ поради безумието и страхливостътъ си, до толкозъ бѣше ся ожесточила противу него, щото рѣшила да го свали отъ прѣстола, и да възведе на него мѣжъ, на когото военнѣтъ и политическѫ способность бѣ испыталъ въ много обстоятелства. Отъ това чули ся тутакъ си выкове въ войскѫтъ, които нейните главатари, за да засилятъ нейното расположение за сваленіето на Михаила, сгодно приповтаряли: «Царството е изгубено, ако чакамы отъ Михаила да